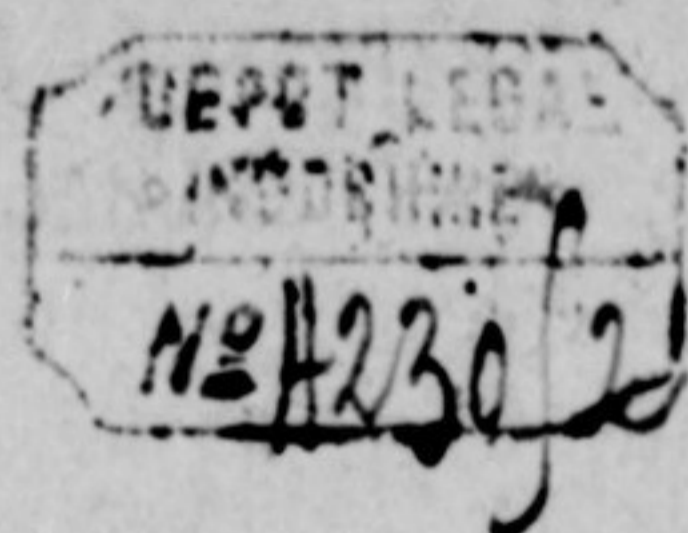

Đàn bà

TUAN PAO XUAT BAN NGAY THU SAU

NAM THU 6 = SO 249 = RA NGAY 7 JUILLET 1944
Ton - Soan và Tri - Su 76, Rue Wiéle Hanoi - Tél. 429

MOISU ba th ng 10
sáu tháng 8 11
0\$35 CHINH - PHU
GẤP ĐÔI.
HƯ - TỬ VÀ NGÂN -
CHIẾU X N CỬ VÈ
La DIRECTRICE du
TUAN PAO
ĐÀN - BÀ
76, Wiéle - Hanoi

NƯỚC NÀO CÓ
NHỮNG ĐÀN BÀ
KHỎE MẠNH
ĐỀU LÀ NHỮNG
NƯỚC HÙNG CƯỜNG

THẬT là một điều nhận xét rất đúng. Ở Đức, ở Nhật, ở Nga, ở Anh, ở Mỹ 90 phần trăm các bà vợ, các bà mẹ đều là những người khỏe mạnh, sức lực. Ở các nước ấy các nhà cầm quyền săn sóc đến sức khỏe của bạn gái vô cùng: ít nhất một làng cũng có một trường chuyên dạy phụ nữ luyện tập thân thể. Rồi cứ mỗi sáng, theo tiếng hô của máy truyền thanh, tất cả mọi người đều tạm ngừng công việc để dơ chân, vung tay, vươn ngực tập tành. Đó là một sự bắt buộc chung. Lại còn khi ở nhà riêng họ, các bạn gái ấy cũng luôn luôn tập luyện cho thân thể nữa.

Đối với chị em phụ nữ Việt-Nam, trong vài năm nay, một số ít, rất ít đã hiểu sự ích lợi của khoa thể dục, nhưng còn biết bao các bạn hoặc vì thành kiến, vì cò tục, vì lười biếng v.v. hết sức sao nhãng sức khỏe của mình.

Các bạn ấy quên rằng sức khỏe là mọi nguồn hạnh phúc. Riêng với mình, sức khỏe tạo cho mình một hoàn cảnh sáng sủa. Khi mình khỏe mạnh không bao giờ một buồn sầu vô cớ, một nản lòng có thể « đánh ngã » nổi mình. Bạn còn là một cô gái? Sức khỏe của bạn sẽ tạo ở chung quanh bạn một không khí dễ thở. Những cử chỉ nhanh nhẹn của bạn, những tiếng cười câu nói vui vẻ của bạn đều là những làn gió mát làm mọi người chung quanh dễ chịu. Sức khỏe của bạn lúc này tức là cái DUYÊN của bạn vậy.

(Xem tiếp trang 11)

HỎI. -- Tôi là con gái một nhà giàu, cha mẹ tôi đã giao hẹn với nhà trai phải cưới cho ở gởi rể và vợ chồng con rể phải phụng dưỡng mẹ tôi cho đến khi mẹ tôi trăm tuổi. Nhà trai ưng thuận, chồng tôi cũng vui lòng. Vui lòng mà dưng là làm một sự hy sinh, vì nhà tôi giàu, nhà chàng nghèo, lấy tôi chàng đã mang tiếng với anh em. Ở gởi rể, họ càng cười chàng ham của. Riêng chỉ có tôi hiểu lòng chồng tôi, một tâm lòng coi thường của cải. Đến mẹ tôi cũng không hiểu lòng chàng lại vốn tính mẹ tôi nóng nôi hay thị của thị của, nên trong khi vợ chồng tôi ở chung với mẹ, tuy tôi đã hết sức ý nhị phân can gián mẹ, phân khuyên lơn chồng, mà sự bất hòa ngấm ngấm giữa mẹ vợ và chàng rể vẫn không tránh khỏi. Mẹ đòi con rể phải quý lạy phụng tòng, con rể thì thấy lòng tự ái của mình luôn luôn bị xâm phạm. Ai tình giữa vợ chồng tôi vì thế mà cũng bị thương tổn. Tôi biết tình thế đó không thể kéo giải được, đang nghĩ cách cứu vãn lại thì chồng tôi nhận một hôm về thăm nhà, về hẳn, bỏ cả việc của chàng đang làm ở tịnh tôi. Đợi lâu không thấy chồng tôi, tôi về nhà chồng thăm. Gặp tôi chàng vẫn vui vẻ đàm thắm song chàng thú thực rằng không thể đặt chân tới nhà tôi nữa. Nếu tôi còn muốn làm vợ chàng thì bốn phần tôi là phải theo chàng, lời hứa khi xưa trọn đời ở phụng dưỡng mẹ tôi không thể giữ được nữa. Tôi khổ nghĩ quá, bỏ mẹ mà theo chàng thì không được, gia sản của mẹ tôi rất lớn nếu tôi không chăm nom luôn tất có nhiều sự thua thiệt. Mà ở nhà với mẹ thì lỗi đạo cùng chồng. Bà chỉ cho tôi một cách

CHUYỆN RIÊNG

ôn thỏa. Mẹ tôi chưa biết chồng tôi có ý định quyết liệt kia nhưng thấy hai ba tháng không về mẹ tôi đã tỏ ý khó chịu đay nghiến chồng tôi là người tệ bạc, tôi khổ tâm quá.

TRƯỜNG

TRẢ LỜI. -- Con gái lấy chồng, phải theo chồng về nhà chồng hay về chỗ nào mà người chồng đã chọn làm cơ sở cho gia đình, như thế mới thuận cảnh. Chỉ trừ một vài trường hợp như trường hợp của bà, mới có sự gởi rể.

Quê-Lâm

N° 6, Rue de la Loque
(PHỐ CHÁ CÁ) HANOI

Là một hiệu giày phụ nữ được nhiều tin nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không đâu sánh kịp.

Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu Saudales mùa nực để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính 0000 phải chăng 0000

Chồng bà đã hiểu, mà sự theo tình thế, trường hợp của vợ, hy sinh cả tâm tiếng của mình đi, chịu lời mai mỉa của thế nhân đủ tỏ chàng là người đạt nghĩa lắm rồi. Tiếc rằng bà mẹ của bà không hiểu cách ăn ở ý nhị, sự sự ra người tâm thường, gây nên một mối hận tui trong lòng con rể. Mối hận tui đó chắc đã sâu xa thâm thía lắm nên chàng mới quyết liệt đến như thế.

Song bà đừng lo... mọi sự rồi sẽ ôn thỏa nếu bà cứ tuân tự mà ăn ở theo cách thức này. Hiện thời, tuy tình riêng đôi với vợ vẫn đậm thắm nhưng đôi với mẹ vợ, chồng bà chỉ có cảm hơn. Bởi vậy bà không nên bênh vực che đậy cho bà thán ở trước mặt chồng nữa vì làm như vậy, chồng bà sẽ yên trí bà không coi chồng vào đâu, chỉ biết có mẹ. Trong lúc chuyện trò hãy đồng ý với chồng rằng mẹ mình là người quá nóng nôi và cách sự sự của chồng là chính đáng, bắt cứ một người đàn ông khí khái nào cũng phải cư sự thế. Ngay tức khắc bà phải về ở với chồng trong một thời gian -- nghĩa là cho đến khi nào mối thiện cảm trở lại giữa mẹ vợ và chàng rể -- bà thán của bà còn mạnh khỏe hẳn chưa cần làm sự săn sóc luôn luôn của bà. Bà cũng chẳng cần sốt ruột đến chỗ gia sản bị thua thiệt nếu vắng mặt bà. Thứ của vật chất ấy đôi khi ta phải tạm coi thường để lo gìn giữ một thứ của khác quý báu của thiết hơn cho đời ta: tình ái của người chồng.

Và chớ ở bên nhà chồng, bà vẫn có thể thỉnh thoảng về thăm mẹ được. Tuy chồng bà nói quyết liệt thế, chớ có ai cảm con không được nhận mẹ.

(Xem tiếp trang 10)

NƯỚC TRONG NGUỒN

TRUYỆN DÀI CỦA THU-THU — (XEM Đ. B. TỪ SỐ 225)

Phương nắm đôi tay khô, nóng của Mỹ tươi cười hỏi, cô điêm cho câu nói một giọng riều cợt :

— Thê nào, cô mình đã tỉnh giấc mơ hoảng chưa ?

Mỹ lắc đầu. Trong đôi mắt một nhọc của Mỹ vẫn phảng phất một vẻ hoảng hốt, một hình bóng của một sự gì rất kinh khủng.

— Có lẽ Mỹ đến thôi học. Thiệt ghê gớm quá, ra ngoài sức tưởng tượng !

Mỹ thò cổ ra khỏi giường nhỏ vào chiếc ông phồng, nâng rùng mình, cổ khẳng khặc như muốn nôn mửa nữa. Phương cười :

— Thôi cô nôn cho ra hết những sự kinh-khủng baa đầu đi. Rồi chúng ta sẽ quen dần. Anh Chí bữa đó ngất đi, bữa sau anh lại đi luôn, đến hôm nay thì ngài tuyên-bô rằng ngài có thể mang phở tái vào « địa ngục » ăn tự nhiên, ngon lành như thường.

Mỹ nhắm mắt, nhăn mũi :

— Đố quý ! Mỹ từ bữa đó, không ăn được chút chi, vô tình quên đi còn nuốt được chút đỉnh, sức nhớ tới là lại nôn mửa hết. Minh cũng biết vậy hên nhất quá. Song cái sợ sao nó cứ tự nhiên tới mình không kiềm chế nổi. Mà đấng này cũng không hẳn là sợ, là ghê tởm. Nó là một cái gì còn kinh hơn sự sợ hãi, sự ghê tởm nữa kia !

Phương gạt đầu, ra điều hiểu ý bạn :

— Đã đành, ai mà không sợ. Mỹ tưởng bữa đó Phương không sợ à ?

— Sợ mà chính Phương là người đầu tiên dám mó đến cái xác, dám rạch vào cái xác.

Mỹ lại nhắm mắt, bung lấy mắt như để xua đuổi cái hình ảnh ghê gớm đã qua, nhưng vẫn nạt nộ Mỹ trong tưởng tượng. Mỹ làm bảm :

— Mỹ đến thôi học, bắt chước Ngọc chạy sang ban bảo chề.

Giọng nói rên rĩ như than thở, vẫn còn ý luyện tiếc. Phương an ủi bạn :

— Không được nghĩ bậy mà ! Mỹ không nghe giáo sư Fabert đã nói gì à ? Ông bảo đó chỉ là một cơn kinh-khủng của thần kinh, không mấy ai tránh khỏi. Ông chả nói hồi xưa còn là sinh viên, mới trông thấy xác chết, ông đã lên cơn động thần kinh đến mấy tuần, và suýt nữa ông thôi học thuốc, đi làm thi sĩ đó à ? Nếu khi đó ông bỏ nghề thuốc thật, thì chưa

chắc chúng ta đã có một thi sĩ nhưng chắc chắn rằng y - giới thiệt một bác sĩ đại tài. Cũng như Mỹ, nếu Mỹ thôi học, biết đâu sau này y giới chẳng thiệt một thiên tài ?

Mỹ xem chừng không thấy thú-vị của khôi-hội của Phương nâng hơi to rằng tâm-trí nàng vẫn bị ám ảnh bởi một tư tưởng khác.

— Nay, bây giờ Mỹ ngủ, trong giấc mê vẫn thấy những cái hồ mắt nhìn mình trừng trừng. Phương có nhận rằng cái cảnh ghê gớm quá không ?

Phương gạt đầu, hiểu rằng muốn làm cho dám bớt sự yếu trí sợ hãi ở một người, mình phải làm ra bộ mình cũng cảm thấy một nỗi sợ hãi với người ta và cái điều người ta sợ hãi là đáng sợ thật ! Nhưng trong thâm tâm Phương, nàng không thấy một chút gì là nhòm tởm, là sợ hãi, và đúng như lời Mỹ

(Xem tiếp trang sau)

**QUÝ BÀ !
QUÝ CÔ ! MUỐN CÓ**

**Glây tốt, đẹp
bền và dễ đi,
không đau sấp kịp
xin mời lại hiệu :**

Quê-Hiên

36, Phố Hàng Bò, 36

HANOI

SẼ ĐƯỢC NHƯ Ý

ÁO CƯỚI

của các cô và

ÁO DỰ TIỆC

của các bà quý phái

ĐỀU MAY Ở HIỆU

LÊ - TÂM

30, Arm. Rousseau

— HANOI —

(Phố Lò Đúc)

TIN BUỒN

Chúng tôi được tin ông VŨ - TRỌNG - CAN, một nhà văn trẻ tuổi, vừa mệnh chung tại quê nhà ở Yên-Thái Hanoi Trong dịp đau đớn này chúng tôi xin thành thực chia buồn cùng tang quyến,
TRÚC-ĐƯỜNG

mới, trong buổi học đầu tiên về Phương bạo nhứt trong đám bạn đồng niên học, tuy rằng cảnh tượng lớp học ấy có đủ tất cả những sự kinh - khủng của một chốn địa ngục.

Đó là làm một sự so sánh thê đẽ có một ý nghĩa về sự rùng rợn của cảnh tượng lớp học ấy, chứ thật ra, xưa nay ta mới chỉ thấy cảnh địa ngục trong tưởng tượng, trên các bức vẽ nó chỉ đủ sức gợi cho ta một ghê sợ nhỏ mọn chẳng thấm thía vào đâu với nỗi rùng rợn của cảnh tượng lớp học kia! Cho nên thoát vào chỗ học — một cầu buống giắt chân đầy ánh sáng bày giấy bàn dài, mỗi bàn để một xấp chét thắm đen vì đã ngâm lâu trong bể thuốc, hầu hết các sinh viên năm thứ nhất đồng học với Phương mới để chân lên đây lần thứ nhất đều cô kim lại trong cường hống tiếng hét

thảng thốt và kinh-khủng! Lại thêm bữa đó có xấp chét một người to béo quá một sinh viên lớp trên đang mở giờ giảng, mở nháy nhựa trên mặt bàn, xông lên một mùi hôi hôi lẫn với mùi thuốc ướp càng làm rùng rợn thêm sự kinh-khủng của đám sinh-viên mới. Chỉ một sinh viên, ngất hân đi. Vị giáo sư áp giảng bữa đó cười khẩy:

— Rồi lần bà quí!

Nhưng giọng ông vẫn có vẻ rộng dưng. Ông thúc dục bọn sinh viên rụt rè:

— Nào làm việc chứ!

Không một ai nhúc nhích. Người nọ đũa người kia, phương không sợ, nhưng nâng cũng lấy sự rụt rè của các bạn, tuy giảng điệu nâng nhập nhóm chỉ miễn bắt tay làm việc.

(Còn nữa)

Cùng các bạn gửi mua:

Cuốn LÂM BẾP GIỎI của bà VÂN-ĐÀI đã bán, Chúng tôi đã gửi sách đó cho tất cả những bạn nào đặt đi tiền ở) Hanoi 6\$50, ở các tỉnh 7\$70) Vậy còn những bạn nào đặt đủ tiền xin mandut trên đủ chúng tôi sẽ gửi sách ngay.

T. B. Đ. B.

TỬ' THỬA SỒ - SINH

(TIẾP THEO).

Cách chữa ảo - thuật

Nếu lên ba, lên bốn mà còn đũa bé vẫn lối, không dẹt xuống thì ở thôn quê vẫn nhờ người ăn mày lấy cái đũa gãy của người ăn khế đi vào rón đũa bé, như thế rón nó sẽ chóng dẹt.

Nếu lâu mà đũa bé không biết nói, người mình phải ra chợ, rình xem có người nào đang ăn quả vừa cười vừa nói, thì cướp của người ta một miếng, mang về cho con. Như thế đũa bé sẽ chẳng bao lâu mà chóng biết nói.

Nếu trẻ con bị sưng răng hay gãy răng mà không mọc răng khác, ta thường bắt đũa trẻ giả vờ làm người ăn mày đội cái nón rách cầm cái gậy đi đèn từng nhà một xia mà nói rằng:

« Lạy ông, lạy bà, có nhà « hay chăng. Cho tôi xin nắm « thóc, nắm gạo cho răng mọc « cùng. Tôi ăn phải quả ngáo, quả sung. Nó rụng rụng đang nó chẳng mọc cho.

(Xem tiếp trang 10)

SẮP XUẤT BẢN:

CỎ DẠI

TẬP VĂN ĐẶC BẮC NHẤT CỦA Tô-Hoài

Đã có bán: Trên đường Nghệ-thuật Văn-học bình-luận của Vũ ngọc Phan

In lần thứ hai, sửa lại rất kỹ và có thêm nhiều đoạn — Giá 3\$00

Còn một số rất ít:

Con đường mới của thanh-niên

CỦA VŨ-NGỌC-PHAN
GIÁ 2\$20

NHÀ XUẤT-BẢN HÀ-NỘI — VŨ-GIA-TRANG Thái-Hà Ấp, HÀ-NỘI

Mông phản hương

tặng Thu-Cơ

...Đôi chút duyên

Kính tặng Ng. 4Gi.

Giữa chừng đêm giải tứ sầu,
Người ngoài ải lạ bỗng thương đau.
Vườn lòng hoang-vắng nơi chim bướm
Năm khóc thanh-xuân với mộng đầu.

Là lúc hòa ta trở gót về
Quê nàng tìm đến dưới sương khuya,
Hồn bơ - vơ lắm, cô - đơn bước
Tới chốn yêu xưa hỏi ước thề.

Từng bước băng-khuàng, chợt lạc vào
Nhà người; — ai đó? — dưới trăng sao
Cùng ta âu hân tiễn duyên nhi,
Hò hẹn yêu đương tự kiếp nào??

Ý mắt, lời môi quyến - rũ mời
Ru hồn si - tử đắm chời vơi,
Ái - ân một buổi mơ muôn kiếp
Sao biếc rơi tàn mộng lá - lời.

Trầm nhạt dần theo bóng hải-đường
Ta nằm khóc nhớ ánh thiên-hương
Tiền thân vạn thừa, duyên còn lỡ
Lớp lớp sầu lên sóng Đại - dương.

Bình - minh vụt đến. Một mình ta
Ngực áo còn hơen phấn lệ nhòa,
Mường - tượng đầu đây tà áo biếc
Song ngoài bùng trắng gốc mai hoa.

Thái-bình-Lang

Sài-côn năm 42

Sớm biết hoa đào xuống tứ thơ,
Tưởng như người đẹp thác bao giờ
Hồn đan vương mãi trong trần-thế
Bút trê đêm nay viết bất ngờ.

Đã bảo không thương tiếc hão huyền
Ôi! hồn người đẹp quá thiêng liêng
Hiện lên mười bóng trong tâm sự
Mệnh bạc tham hồng đôi chút duyên.

Người khóc than khi nhân-thế cười
Ta cười ngạo mạn, lệ người rơi
Sông dài châu lệ ra trời biển
Ai - oán òa ai ý nữa vơi!

Thưa trước hoa quỳ cánh hướng dương
Mà lòng son phản hướng yêu thương
Hoa quỳ sớm nở đua theo nắng,
Son phấn năm năm muôn dặm đường.

Rũ vạt siêm bằng giả ngọc châu
Không đèn đợi sáng những đèn thâu,
Vòng đôi tay nhỏ nhòa thiên-hạ
Trời rớt ngàn sao xuống mái đầu.

Đêm vắng mây mù gió lướt thanh,
Thoáng nghe hồn đẹp lại cao xanh,
Hoa mai mờ trắng hơi sương lạnh,
Hay lệ hồn đau khóc biệt tình.

*Một đêm mùa mai năm Mùi
Hạnh - Căn*

MẠC - HỌC là một học thuyết đã bị tiêu diệt từ trên hai nghìn năm, vậy mà tới nay những học-giả Đông-Tây vẫn hằng nghiên cứu nó mỗi khi nói tới các học phái ở đời Xuân-thu chiến-quốc.

Ở ta chừng năm mươi năm lại đây cũng có nhiều học-giả đã đi vào cung-tường triết-học của học Mặc. Những bài nghiên-cứu ở tạp-chí Nam-phong và ở báo Đông-phương đều để lại cho chúng ta ít nhiều giá-tị. Nhưng đáng chú ý nhất là cuốn Mặc-tử của Ngô-lân-Tô do loại triết-học tàng thư của nhà Mai-hình xuất bản.

Qua 225 trang tôi phải nhận Mặc-tử của ông Ngô là một công trình nghiên-cứu có giá-trị. Tác-giả đã dùng tâm-tư và học lực để viết tập triết-học ấy, nhưng ông đã chịu ảnh hưởng sâu sa của bác-Hồ-Thích. Chính ông đã thành thực nhận ở tài tựa song chỉ nhận rằng mục nói về lực truyền Mặc-tử và mục nói về lực thuyết của phái Biệt Mặc là theo ý kiến của bác Hồ.

Kỳ thực, ông đã mượn rất nhiều vốn của tác-giả *Trung-quốc triết-học sử đại-cương*. Theo tôi còn những mục này: Luật-lý học của Mặc-tử phương pháp triết-học (tr. 39), Phép ba biểu (tr. 50), Tôn-giáo của Mặc-tử (tr. 63), Thiên-chí (tr. 64), Thượng quý (tr. 73) Kiêm-ái (tr. 83) Phi-mệnh (tr. 101) Tờ-táng và đoán tang (tr. 103) Phi-nhạc (tr. 109) Ý-kiên chính trị của Mặc-tử (tr. 126) Thượng hiên (tr. 128), Thượng đồng (tr. 145), Trí-thức luận của phái Biệt Mặc (tr. 181) Công-tôn Long và các biện pháp khác (tr. 199), Tại sao

Mặc học diệt vong (tr. 218) của sách Mặc-tử (I) do ông Ngô tân Tô soạn có thể là phản ảnh của mục này: Mặc-tử đích triết-học phương-pháp (tr. 52), Tam-biểu pháp (tr. 160), Mặc-tử đích tôn-giáo (tr. 166) Thiên-chí (tr. 166), minh quý (tr. 169), Kiêm-ái (tr. 167), Phi-mệnh (tr. 170), Tờ-táng đoán tang (tr. 171), Phi-nhạc (tr. 171), Thượng hiên (tr. 172), Thượng đồng (tr. 172), Mặc biện luận trí-thức (tr. 191), Biện đích dụng sự cập biện đích căn-bản phương-pháp (tr. 20), Huệ thi (tr. 227), Công-tôn Long cập ký thư biện-giá (tr. 235), Mặc học kết luận (tr. 240), cuốn sách *Trung quốc triết-học sử đại cương* (2)

Như vậy chẳng hóa ra ông Ngô không chịu dụng công trông khi nghiên cứu học thuyết của họ Mặc ư? Không! Tôi không có ác-ý nói vậy. Tôi chỉ thành thực muốn để độc-giả biết rằng ông Ngô có ra sức tìm kiếm nhưng tài liệu của ông còn thiếu. Ngoài những sách Mặc-sử, Trang-Tử, Mạnh-Tử, Hàn-phi-tử, Thái-bình, ngự-lâm, Lễ-thị Xuân-thu, ông Ngô chỉ lấy tài liệu ở *Trung-quốc triết-học sử đại cương* nhiều. Cũng cỡ vài mục như Quý-nghĩa, Tiết-dụng và chúng dân, Tại sao Mặc-học lại diệt-vong, Kết-luận đã đảm bảo rằng ông mượn được ít nhiều tài-liệu nhưng đáng tiếc rằng ông chưa đưa được vào sách Mặc-tử của ông ít nhiều biệt-kiên.

Phi-công là một chủ-trương rất oó ý-nghĩa của Mặc-tử chỉ được ông Ngô nói qua trong một trang (232), tưởng chưa đủ. Phi-công

M A C

Sách Triết-học của
MÔNG-SƠN PHÉ

xứng đáng một thiên riêng rất giải mới phái. Có lẽ vì thời thế đã ngã chiều Xuân-Thu cho nên ông Ngô phải dè dặt quá chăng?

Tôi ngờ rằng ông Ngô dè dặt quá. Ông dè dặt quá đến nỗi khi khảo về nguyên nhân của học thuyết Mặc-tử, ông đã hoàn toàn hướng về duy tâm. Ông chỉ căn cứ ở những sách này: Hàn-phi-tử, Hán thư của Ban-Cô, sử-ký của Tư mã Thiên, Hoài nam yêu lược của Lưu An, Trung-quốc học-thuật tư-tướng biên thiên dị đồng luận của Lương khái Siêu.

Thưa ông Ngô, làm gì có một học thuyết nào ở trong óc người đời bỗng nảy ra hay ở trên mây trời xanh vut rơi xuống. Thời-thường đứng trong một xã hội phân chia thứ bậc, nhà học-giả dù là tay siêu quần bạt tụy đến

T U

của Ngô-Tôn-Tôn PHÊ-BÌNH

đâu cũng không thể vượt ra ngoài giai cấp của mình, hoàn cảnh xã hội của mình và giai đoạn lịch sử mà mình đang sống. Vậy học thuyết của bất kỳ một học giả nào cũng phải có chân đứng xã hội của nó hay, nói một cách khác, chúng ta phải cho độc giả biết nó là sản-phẩm của xã hội nào. Một học thuyết mới ra đời không bao giờ là con đẻ của một học thuyết khác hoặc tiên phong hoặc đồng thời, vì ở cổ hay ở kim, ở đông hay ở tây, học thuyết cũng không thể tách rời nhân-sinh. Học thuyết ấy đâu đại-diện cho một thứ triết-học duy - tâm - thần - bí cũng vẫn bắt nguồn ở kiếp sống con người mà ra.

Cũng bởi khi nói về nguyên-nhân của học - thuyết Mặc - tử, ông Ngô không đá-dộng đến nguyên - nhân xã-hội nên khi

luận về sự diệt vong của Mặc-học, tuy ông có đưa ra được vài lý-do có dáng khoa học mượn của Hồ Thích nhưng ông vẫn chưa đánh trúng được cái nhược điểm của Mặc-tử,

Học Mặc xứng thuyết kiêm ái, yêu tất cả mọi người, coi ai cũng như ai, nhắc đến người làm ruộng, người làm thợ cũng như luôn luôn nhắc tới vương công, đại nhân và sĩ đại phu. Như vậy là Mặc-tử không hiểu quyền lợi của mình và thứ bậc của mình trong xã-hội mà mình đang sống. Khi nghĩ đến cửu tướng ông nên cho mọi người biết rằng Mặc-tử đã rơi vào ảo-tưởng vì Mặc-tử không muốn quyền lợi mình xung-đột với quyền lợi người nhưng sự thực lại là trái lại. Khi Mặc-tử muốn cho những người « dù thuộc lớp người làm ruộng hay thuộc lớp người làm thợ, hễ ai có tài năng gì thì cũng được cất lên dự vào tước cao, lộc trọng » — (thiên thượng hiền thượng) nguyên Hán văn : *tuy tại nông dũ công tứ chi nhân hữu năng tắc cử chi, cao dự chi tước, trọng dự chi lộc,* — thiên thượng hiền thượng, thì Mặc-tử không vì một lẽ gì lại chời rằng mình không chông lại chế-độ tôn-tộc và chính-trị quý-tộc. Đã vậy Mặc-tử còn tự mình mâu - thuẫn với mình, luôn luôn nhắc đến vương-công, đại nhân và sĩ đại-phu. Để làm gì, nếu không là để lợi-dụng bọn ấy và để trông thấy sự lợi dụng của mình thất bại. Bọn ấy đi ngược với quyền lợi của Mặc-tử mà Mặc-tử vẫn yêu tất cả, thì ra Mặc-tử yêu một cách mù lòa, yêu những người ghét mình để tỏ rằng mình không biết yêu mình.

Tôi đồng ý với ông Ngô ở điểm phải để riêng ra một chương để nghiên cứu về con

đường chính trị của Mặc tử mặc dầu Mặc tử có tính cách một nhà triết học, một nhà tôn giáo nhiều hơn một nhà chính trị. Nhưng tôi không thể không sùng-sốt khi nghe ông Ngô nói : « song mà không hiểu vì sao Hồ lại tuyệt nhiên không nói gì tư tưởng chính trị của Mặc tử... Nếu bỏ chính trị không nói, có lẽ cũng là khuyết điểm... » (Mặc tử tr 12)

Thưa ông Ngô, sao có sự lạ lùng quá vậy ? Theo nhận xét của tôi thì khác hẳn. Hồ Thích có nói : « ná thời dịch qui-tộc chính trị hoàn bất tằng hoàn toàn tiêu-diệt, tuy nhiên hữu tá kỳ-tài kiệt-sĩ, tông hạ - đẳng xã-hội trung khiến thượng chính-trị vũ-dài, dân thị đại đa số dịch quyền-thế chung tại nhất ban qui-tộc thế khanh thủ lý. Tự thị nho gia luận chính, đã thoát bất liễu « qui-qui », « thân-thân » dịch thoại đầu, Mặc-tử chủ-trương kiêm-ái, sở-dĩ phản-đối chủng chủng gia - tộc chế-độ hòa qui-tộc chính - trị, tha thuyết. (Trung-quốc triết - học - sử đại cương tr 172) dịch : « Ở thời ấy nên tằng chính - trị qui-tộc chưa hoàn-toàn tiêu - diệt. Tuy cũng có một ít kỳ tài kiệt-sĩ, ở tầng lớp dưới của xã hội nhẩy vọt lên sản-khâu chính - trị. Song một phần rất lớn quyền thế các nước vẫn một loạt nằm ở trong tay những nhà quý - tộc,

(Xem trang 9)

(1) Rút Mặc-tử thuộc loại triết-học tung thư, Ngô tất tổ soạn, Mai linh xuất-bản, năm 1943, giá 2p00.

(2) Rút Trang-quốc triết-học-sử đại cương, quyền thượng, của Hồ Thích, bản của Thương-vụ ân thư-quán, in lần thứ hai, Trung - hoa dân-quốc năm thứ mười chín,

SỮA SÀO. — Sữa ngâm nước cho nó nở, nhặt hết chất đen bám trên miếng sữa, thái miếng sữa giải bốn phần tay, ngang hai phần, lấy dao rạch ở giữa miếng sữa một đường, lộn miếng sữa như miếng bánh cà vạt (cravate).

Sào dừa với thịt gà, thịt lợn, tôm tươi, ba thứ, thứ nào cũng được. Đồ dọn sào với sữa là măng tươi luộc, su hào, cà chua, củ dền thái theo chiều giải miếng sữa. Khi sào nên để chảo thật nóng, chỉ sào sữa trong ba phút súc ra ngay sữa mới ròn. Sau khi súc sữa ra rồi, sẽ cho các thứ kia vào sào. Gần đem ra sẽ đổ những thứ làm một, ném sáng sấu, trên rắc mấy lá mùi, và tiêu. Muốn sào sữa sốt chua ngọt cũng được.

BÓNG THỦ NẤU TRẦN. — Liệu chừng : một lạng bóng nấu độ một bát. Cho bóng vào nước vo gạo ngâm mềm, khi ngâm phải để miếng bóng xuống để miếng bóng ngấm nước, khi bóng nở đều, cắt bóng ra từng miếng,

Gia-chanh

(Tiếp theo)

bằng đầu ngón tay, để bóng vào chậu, tưới nước sôi, bóp rửa nhiều lần cho hết mỡ. Phải rửa nhiều lần nước sôi, trước kia người ta hãy dùng lông gà bóp chung với bóng, song lông gà là một thứ có nhiều chất bẩn, mà bóng lại là một thứ hay hút nước, vì thế không nên dùng lông gà bóp bóng, mà trái lại, muốn hợp phép vệ sinh, những chậu dùng để rửa bóng phải là chậu sạch. Khi bóng đã rửa sạch rồi, bóp bóng cho ráo nước, cho vào bóng một chút rượu trắng và một củ gừng đã nhỏ, bóp bóng cho đều, để dăm phút, lấy ra rửa lại nước sôi vài lần nữa là ép bóng cho ráo nước, để riêng. Nhấc soong lên bếp, mức nước dùng cho vào soong, nêm nước mắm cho vừa. Đổ vào một chút bột năng cho sánh. Sau đổ bóng vào nấu sôi. Múc ra bát, bày trên mỗi bát hai thìa cua bể gỡ lấy nạc và một

chút gạch cua. Nước dùng nấu bóng nên mức riêu ra soong khác, cho vào soong ấy cứ một bát bóng là hai con tôm khô, nấu một lát cho tôm mềm vớt ra bóc lấy thịt tôm, mỗi con sẽ ra làm hai, để bày lên bóng. Còn vỏ tôm, đầu tôm cứ để nguyên cho vào nước dùng nấu lấy nước ngọt, không nên đã đầu tôm nước dùng sẽ đục. Nếu là nấu bóng trần, thì không cần lấy thịt tôm, cứ nấu lấy nước ngọt là đủ.

322. — **BÓNG NẤU TRẦN CÁCH KHÁC.** — Bóng rửa như trên, thái thịt gà nạc, gan gà, nấm hương, mỗi miếng giải năm sáu phần, và mỏng. Cho mỡ vào chảo sào thịt sau cho nấm. Đổ nước sấm sấp. Nấu sôi vài dạo thả bóng lên trên, một lát. Múc ra bát. Trên bát bày jambon thái miếng, ở giữa bày trứng đỏ trứng vịt muối luộc rồi, băm nhỏ.

(Còn nữa)

VĂN-ĐÀI

Vua Cột mìn và chiến - cụ

ALFRED NOBEL

hay là

NGƯỜI SÁNG-LẬP GIẢI THƯỞNG HÒA-BÌNH QUỐC-TẾ

Cuốn thứ nhất trong tủ sách « TAI MẮT NĂM CHÂU » của Lương-văn-Mãn

C. I. P. I. C xuất-bản

Một tập khảo-cứu rất công-phu về cuộc đời đầy kiên-nhẫn và sáng-kiến của nhà oanh-nghiệp quốc-tế NOBEL

Bìa in màu tại I. D. E. O.

Bản giấy tốt . 2\$20 một cuốn

Bản đặc biệt . 12p00 một cuốn

TỦ SÁCH NGÀY MỚI

SẮP CÓ BÁN :

VĂN - HỌC VÀ TRIẾT - LUẬN

của MỘNG-SƠN viết

Một phương-pháp phê-bình mới lạ — Một tinh-thần mới lạ. — Một cây viết danh, thép — Căn cứ vào biện-chứng-pháp, tác, giả nghiên cứu về vấn-đề phụ-nữ trên thực-trạng của xã - hội Việt-Nam.

SẮP XUẤT BẢN :

Văn-chương và xã hội

Nghiên cứu của

LƯƠNG - ĐỨC - THIỆP

Không-giáo với ông

Đào-duy-Anh

Nghiên cứu của NGUYỄN-UYỄN-DIỆM

ĐẠI - HỌC - THU - XA

181, — HENRI D'ORLÉANS — HANOI

Giám Đốc : Lê Mông - Cầu

TRẢ LỜI ĐẸP

VÔ DANH Nghệ-an. — 1) Bột lòng trắng trứng gà làm mịn da, coi cách dùng ở những số báo trước. 2) gội đầu bằng xà phòng xấu rất hại vì tóc sẽ khó đi và mất cả vẻ bóng mượt. Sao không gội bằng trái bồ kết của ta có hơn không? 3) Poudre de talc không đỡ rôm xây, nên ăn đồ mát. 4) Mụn cóc là mụn gì, không hiểu, có cắt nghĩa rõ hơn, sẽ trả lời ở số báo sau.

Có **THÚY** Hanoi. — Lên hiệu thuốc bảo người ta cần cho:

50 gr huile d'amande
10 gr borax

Về đun cách thủy để nguội; bôi vào khắp cánh tay sẽ được toại nguyện. Muốn tiện hơn dùng crème d'amande.

Bà **BANG** Cần-xá. — Da mặt bà như vậy nên dùng cả lait lẫn crème Tsar, lait d'amande dùng ban ngày, crème dùng ban đêm, thứ trên 12\$00 cả cước thứ dưới 17\$00 cả cước. 2) Đồng hồ đeo tay thứ tốt ít nhất cũng gần 500\$00, đồng hồ Omega bây giờ hiếm lắm. Đã trình sở bưu điện về sự lười biếng của người phu trạm.

Có **C. M. Haiduong**. — 1) Mùa nực với nước da ấy bạn áo màu beige, mauve hoặc bạn quần áo lụa ta chuội hơi ngà ngà càng đẹp lắm. Mùa lạnh bạn màu rouge brique hoặc bleu marine. 2) Uống Jouvence du Lys

Bà **QUANG** Tamkỳ. — 1) Bấy phần mười các bệnh của phụ nữ chúng ta và nhất là « bệnh mau già » đều do kinh nguyệt bất điều mà ra cả. Bà

đã dùng Jouvence du Lys chưa nếu chưa thì nên dùng thử.

2) Cầm cả cây son mà thoa, đừng bôi ra tay và cũng đừng dùng tay quá mạnh để di cho son đều trên môi, làm thế da môi sẽ răn ra, môi sẽ răn lại. Với miệng ấy thoa son đậm ở chỗ hai môi; cần chỉ. Đậm ở giữa môi, lột ở vành môi hai bên mép không thoa chút nào. 3) Phấn dùng màu Ocre n. 4

Bà **NINH** Saigon. — Răng khềnh muốn làm cho đều thì thì phải tới bác sĩ chuyên môn về răng. Bà định nhổ cả 4 cái để thay 4 cái khác vào, không nên bởi đã hại sức khỏe lại nguy hiểm chớ bao giờ nên giao công việc cho thợ trồng răng (ouvrier dentaire). 2) Đã gửi lait d'amande

Có **HOÀNG** Vĩnh-yên. — Rửa mặt bằng eau oxygénée à 20 volumes có hòa với nước (1 thìa súp thì một lít nước) tối đi ngủ; bôi thuốc này lên những thâm ấy ở mặt:

Oxyde de Zinc 2 gr
Acidesalycilique 1 gr
Glycéré d'amidon 20gr

2) Đã gửi crème Tsar và lait d'amande

Nuoc Nam

Một tờ tuần báo
mà tất cả mọi
người đều nên đọc

Mỗi số 0\$20
Một năm 9\$00

CHỦ NHIỆM:

LƯƠNG-NGỌC-HIỂN

97, Phố Hàng Gai
HANOI

CHUYỆN RIÊNG

(Tiếp theo trang 2)

Chàng không tới nhà bà thì thôi, chớ không khi nào chàng lại cầm bà về thăm mẹ đâu. Trong khi đó, với rất nhiều ý nghĩ hơn nữa, bà có thể khỏi phụ lại môi thiện cảm trước kia giữa mẹ vợ và con rể. Bà đứng ngại ngán, cũng nằn nui nói thực với mẹ sự ăn ở quá đáng của mẹ, và hãy van xin năn nỉ mẹ trong khi chàng hờn giận, đừng nên lừa cháy mạng đồ đâu thêm.

Có **Lệ-Hằng** — Cô đã làm một sự vụng dại. Sao nhận được những bức thư vô-lại đó cô không đưa trình thầy mẹ cô, hoặc những người lớn trong nhà, hay giao trả người phắc tờ nhà giấy thép? Bây giờ chuyện đã vỡ lở rồi cô nên thưa thực với thầy mẹ để người định liệu gỡ tiếng tăm cho bằng cách trị cho bọn vô giáo dục kia. Mỗi lần nữa để cô thấy rằng khi còn con gái ở nhà, cái danh giá của người con gái chỉ sự cậy vào bố mẹ già giữ cho, đến thế thì cô không nên đau bỏ mẹ một điều gì cả.

Có **X. V. Hanoi** — Cứ về với cha cho thuận cảnh và hợp đạo. Song trước khi về nên bày tỏ với người cô sự khổ tâm của mình và trong khi về với cha, phải năng đi lại thăm nom cô, như thế không ai bảo mình là phường bội bạc.

THU-LINH

Thanh-niên hợp-nhất
chứ không độc-nhất

Mac - Tú'

TIẾP THEO TRANG BẦY

thê-khanh, cho đến nhỏ gia hồi ấy bản vé chính trị cũng không thể thoát được câu dẫu lưới rãng : « phải thân với người gán » và « phải quý lấy người sang ». Mặc-tử chủ - trương kiêm - ái cho nên chông lại hết thảy các hình thức của chế - độ gia-tộc và chính trị quí-t «ộc»

Mời ông Ngô đọc kỹ lại đoạn này và xin phép ông cho tôi được thân oan cho Hồ Thích. Thực quá họ Hồ có nói về chính-trị của Mặc-tử, chỉ tiếc rằng bác-sĩ nói quá vắn-tắt và không nói riêng ra một mục chớ không phải tuyệt nhiên không nói đến. Dụng-ý của bác sĩ là nhĩa chính-trị qua tôn giáo cho nên bác sĩ không để mục chính - trị đứng riêng đó thôi. Chúng ta há lại chẳng thấy bọn thông trị đem tôn giáo ra làm một thứ chính-trị ngu dân đó ư ?

Như vậy cái khuyết điểm mà ông Ngô gán cho Hồ Thích có lẽ chưa là một khuyết điểm.

Chỉ vì ông Ngô thấy vội nên ông mới vội quyết đoán. Sự

vội ấy rất tai hại cho công-việc trước-tác của ông nhất là khi ông đương lẩn qua tây-học.

Ông vội quá đến nỗi ông đã ngắt ba chữ của nhân - minh, luận mà làm một mẫu thí - dụ cho tam-đoạn-luận. Ông viết :

« Không-tử cũng có chết.
« Bởi vì Không-tử là người.
« Hễ đã là người thì đều có chết.

(Mặc-tử tr 180)

Đáng lẽ phải viết như sau :

« Là người, ai cũng chết.
« Không-tử là người
« Vậy thì Không-tử cũng chết.

Như vậy thì đại-tiên-đế, tiêu tiên đế và đoán - án mới rõ-rệt (3). Cho hay cái vội nhiều khi đưa học giả vào con đường lẩn-lẩn và tác-phẩm do đó mất giá-trị đi nhiều lắm. Dầu một người có công học và có tài viết như ông Ngô cũng khó lòng mà gỡ lại được.

MỘNG SƠN

(3) Ông Phan văn Hùm cũng có nói qua về cái lẩn này trong bài: Ô. Ngô Tất Tố làm (Hạnh phúc số 54, trang 10, ra ngày 16-7 1943,

TU' THUA SƠ' SINH

(TIẾP THEO TRANG 4)

Gỏi quạ, đĩa đốt

Những nhà hiêm hoi thường hay đeo vào ngực trẻ con một thứ nhựa mà ta thường gọi là « gỏi-quạ » để trừ tà quỉ. (1) (Ta gọi là gỏi quạ là vì thứ nhựa ấy ta lấy ở trên tổ quạ. Những dân cư ở Châu Lương Sơn thuộc tỉnh Hòa - bình họ cho là thứ nhựa ấy là của con quạ mẹ làm ra để cho quạ con gỏi dẫu ; vì thế nên gọi là gỏi quạ. Gỏi quạ khó lấy lắm. Khi mình định lấy gỏi quạ thì phải rình cho con quạ mẹ bay đi vắng mới lấy được, nếu không hễ mình chạm vào cây là con quạ mẹ đã nuốt ngay cái gỏi ấy mà bay đi chỗ khác) Ở Lạng Sơn và Cao Bằng tôi còn thấy đôi nơi đeo cá vào cổ trẻ con một cái túi con đựng một con đĩa đã đốt thành than. Đeo như thế dân cư ở đây họ cho là không ma quỉ nào dám đến ám ảnh đứa bé nữa.

Cứ theo các cụ nhiều tuổi thuật lại thì xưa kia ở Trung châu Bắc kỳ cũng hay dùng gỏi quạ và đĩa đốt như thế, nhưng hiện nay tôi chẳng thấy nơi nào còn làm như thế nữa, chỉ thấy đeo bùa cho trẻ hay mặc áo giàu cho trẻ thôi.

Ở các thành thị, ít lâu nay người mình được hấp thụ cái văn minh Âu Mỹ, nuôi trẻ đã dùng sữa bò hay bột gạo. Nhưng ở thôn quê, cách nuôi trẻ phần nhiều người mình vẫn theo đúng các cụ đời xưa, nghĩa là mới đầy cữ (7 bịch đã bắt đầu mới cơm cho trẻ rồi.

(Còn một kỳ nữa)

ĐÃ CÓ BẢN

GIA 6 \$ 50

LÀM BẾP GIỎI

CỦA A VÂN - ĐÀI

Có ngót 1000 món ăn khác nhau
và nhiều thực đơn thay đổi.

IN BẰNG GIẤY TÂY

Sách in có hạn, ai mua nên giữ trước - Tiền (cực) 1000

thư và man-
dat để cho :

Mme Đào-Thị-Minh

418, Duville
— HANOI —

THƯ TIN

Đã nhận được mandat của quý vị kể dưới đây vậy xin cảm tạ.

Bà Lê - huy - Hoạt (Thanh-hóa) ông Trương-tuân-Phát (Hải-phong) bà Nguyễn-khánh-Đâm (saigon) cô Kim - Chiêu (Ninh-hòa) cô Thu-Dương (Bắc-ninh) cô Hiền (Hải-phong) cô Mộng-Thu (sept Pagodes) cô Nguyễn-thị-Hải (Hải - dương) Bà Nguyễn-quan-Phước (Sai-gòn) ông Hoàng - văn - Huệ (Vientiane) ông Nguyễn-đạo-Đức (Câmâu) cô Kim - Lan (Tây - ninh) bà Nguyễn-như-Định (Nam-định) ông Lê-văn-Thân (Hải-dương) cô Huỳnh-Ngọc-Nhiệm (Trà - vinh) ông Võ - văn - Kịch (Pnom - Penh) ông Bửu-Liêm (Faifoo)

Ô. TRƯƠNG TUẤT PHÁT (Hải-phong) hạn báo cũ hết từ 24-3-44, hạn mới đến 24-3-45 hết.

Cô MỘNG-THU (Sept Pagodes) sẽ làm réclamation Poste; mặt sớ nào xin cho biết sẽ gửi thường.

Bà NGUYỄN QUANG ĐÌNH (Sâm sơn) hạn báo mua 6 tháng đã biên regu số 202.

Cô KIM HƯƠNG (Tây ninh) Mandat nhận được rồi.

Cô HỒNG HẠNH (Đông Hới) hạn báo đến 24-7-44 này hết

Ông TÂN PHONG (Thanh hóa) ông biết sớ báo nào thì mới gửi được.

Cô C. M. Haiduong. — 1) Ở lại giúp đáp người ta để tỏ tình thân 2) Nên lễ và nhớ mua cá độ lễ như trái cây hoặc hương nên gì đó

Cô HƯƠNG (Tây ninh) 1) Ở Bắc còn khan hơn. Chịu không thể kiếm đâu được thứ chỉ đó 2) Đã nhận được mandat trả tiền báo, cảm ơn cô.

Cô TUYẾT HOÀI (Faifoo) Đã nhận được thư và sách chưa, xin cho biết.

Cô KHÂM MAI (Plontiou) Đã nhận được thư chưa, xin cho biết.

Cô LÊ THỊ THỊ (Nghĩa đô) Mãi Đ. CH. không có cái gì khác, đợi bài khác của cô.

Cô TR. TH. HẠNH (Trà phượng) Sẽ đăng 2 bài Th. và Q. của cô. Về những bài khác cách hành văn và ý tưởng đều cũ quá. Cho biết địa chỉ.

Cô XUÂN NUƠNG (Trà-kiên-lây) Đ. H. R. không đăng vì ý tưởng ý tưởng cũ quá. Có thể viết hơn nữa.

Ô. LÃNG SĨ (Hanoi) Rất tiếc.

Bà ĐẠM DUNG (Sâm sơn) Chúng tôi rất hoan nghênh lời thơ đường. Mong bà gửi cho những bài khác nữa.

Các ông PHẠM NGỌC ĐIỀN HẠNH CÂN Mong tin lắm.

Mùa hè năm nay
HÃY ĐỌC

CHƠI HÈ

ĐẶC - SAN VĂN - CHƯƠNG

Bài của :

Đào-Phi-Phụng, Tố-Liên,
Trịnh-Tiên, Ngọc-Trân,
Lê-Đình-Ngân, Trần-
Thanh-Địch, Tố-Trai,
Mộc-Lai, B. Đ. Ái-Mỹ...

Với một phụ-trương âm-nhạc
của M. L. rinh bày mỹ thuật Giá 1\$80

Ở xa gửi thư cho : M. Bưu-Đạo
8, RUE COURBET - QU- NHON

...CÓ NHIỀU ĐÀN BÀ KHỎE MẠNH

(Tiếp theo trang nhất)

Bạn đã lập gia đình ? Sức khỏe của bạn sẽ giúp bạn sắp đặt cái tổ uyên ương của bạn một cách ngăn nắp hơn, âm cúng hơn. Chồng bạn sẽ yêu bạn hơn vì lúc nào cũng nhận được ở bạn những nụ cười đầm thắm, những sự sẵn sóc chu đáo và biết bao những vẻ khéo léo, những sự duyên dáng mà chỉ người vợ khỏe mạnh mới có. Sức khỏe lúc này thật là hạnh phúc vậy.

Bạn lại còn là mẹ của một bầy trẻ mập mạp. Bạn có sức khỏe, con bạn cũng khỏe mạnh. Chúng sẽ không eo ọt như phần đông các trẻ Việt-Nam, nay sòi, mai đen, năm ngày, ba tật, lúc nào cũng làm cho gia đình trở nên một cái địa ngục vì những tật bệnh liên miên của chúng. Nhìn chúng mà ái ngại. Sau này nếu trời để chúng làm người—nói theo kiểu các cụ—chúng sẽ gánh biết bao tai ách di truyền của bao đời khinh rẻ môn thể dục. Chúng sẽ là những kẻ còm nhom còm nhom, đầy tật bệnh cả ở thân thể lẫn tinh thần. Một xã hội có những kẻ ấy, một quốc gia có những người ấy, thì còn mong gì ở tương lai ?

Tương lai của nước nhà ngày nay đều trông vào sức khỏe của chị em cả. Chị em hãy gắng tập tành cho thân thể nở nang để rồi đây sản xuất cho quốc gia cả một lớp thiếu niên hùng tráng, đầy lòng hiếu học, đầy óc hy sinh biết phụng sự Tổ quốc một cách thiết thực và cao thượng hơn : Nào tập đi, tập cho tương lai Việt-Nam thêm rạng rỡ. T. B. Đ. B.

THUỐC GIA-TRUYỀN TUYỆT HAY ::

PHÒNG - TÍCH	CON CHIM	0p 50
THUỐC - LY	CON CHIM	0. 40
THUỐC - HO.	CON CHIM	0. 40
CHINH - K HI	CON CHIM	0. 40
DẦU CHÔI HOA - KỶ GIÁ		1 p.	20

ĐẠI - LÝ TỔNG PHÁT HÀNH:
NAM-TÂN 109, Bonnal Haiphong.
AN-HÀ 13 Rue du Cuivre Hanoi.

THANH - HƯƠNG

Hiệu bánh ngon và khéo nhất

HANOI

Bù các thứ bánh mứt lối ta.

NHẬN LÀM : BÁNH ĐÁM CƯỚI

43, PHUC-KIEN ○ VÀ CÁC THỨ ○

HANOI PÁNH SÈU, TẾT.

GIÚP CÔNG QUÝ !

Ý nhị gì bằng bỏ ra mỗi tháng
một đồng mua tấm vé ;

Sô Đông-Pháp

mà còn hy vọng sẽ có :

Nhà lâu, ô-tô, tha hồ sung sướng
mỗi tháng mở một kỳ

Muốn được sinh tươi,
các bạn hãy dùng thử :

7 MÂU SÁP MÔI
Pimprenelle

Do nhà Kỹ-sự hóa-học JEAN BEYER chế-tạo.

Bán theo giá quảng-gáo

6P.90 MỘT ỒNG.

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN :

TAMDA & Cie

72, WIELE HANOI 72,

(CÁN NHIỆU ĐẠI-LÝ CÁC TỈNH)

CÂN ĐỀ Ý HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ TRỊNH-VĂN-HÀO (một tổ
ông đức học HẢO) là đáng tin cậy vì đã cứu sống nhiều
người mắc bệnh ho lao, ho ra máu hay ho đờm. Có 2 thứ
Có hai thứ: **8p00** và **10p00** - hạng đặc biệt **12p00**

2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng tỏ sự công hiệu của Nước
Cốt Sâm Cao-ly (còn sêm Cao-ly dùng lấy nước cốt
Đại tài bổ dưỡng người già yếu. Thanh niên nam nữ gây
còm, bạc nhược, ve

Ve lớn: **8p00** nhỏ **6p00** - hạng đặc biệt **10p00**

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG :

TRỊNH-VĂN-HÀO

19, Rue de Vassoigne, Tânđinh-Saigon

RA ĐỜI TỪ NĂM 1921, THUỐC BỒ

CỦ'U - LONG - HOÀN

VÔ-ĐÌNH-DẪN

ĐA TUNG LAM DANH-LỰU CEO NGHỀ LAM THUỐC VIỆT-NAM

KHẮP XỨ ĐÔNG-ĐÁP CÁC CỬA PANGAN-NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ

Hộp 2 hoàn : 1p.95 Hộp 4 hoàn : 3p.70 Hộp 10 hoàn : 9p.00 Giá đã kiểm soát

TỔNG PHÁT HÀNH Bắc - Kỳ, Ai - Lao và phía bắc Trung - Kỳ

ÉTABLISSEMENT VẠN-HÓA N. 18 Rue des Antennais - HANOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1929.

Imprimerie Le-Cuong, Grage 200 Exemplaires La gérante LUU-THI-YÊN dite THUY-AN

Handwritten signatures and stamps at the bottom of the page.